

Mia BERTMANS

Auteur

Een bezige bij is ze. Sociaal geëngageerd, actief in de parochie en auteur van gesmaakte cursiefjes in de Leuvense editie van *KERK & leven*. Niet alleen met daden, maar ook met woorden, wil Mia BERTMANS de Blijde Boodschap uitdragen. Ook al ervaart ze dat dit niet altijd makkelijk is. „Je moet durven, want soms word je uitgelachen. Maar ook de apostelen durfden in het begin niet te getuigen.”

‘Geloven is boeiend. Alleen tonen we dat veel te weinig’

Ilse VAN HALST

Mijn koffie is koud geworden, mijn koekje ligt vergeten op de rand van het prachtige gebloemde koffieservies. Als Mia BERTMANS vertelt, hang je aan haar lippen. Net zoals je vanaf de eerste letter van haar boek *De man naar mijn hart* wordt meegezogen in haar verhaal over Jezus. „Ik wil tonen dat Hij een mens is zoals jij en ik. Hij heeft verdriet, Hij heeft angst, Hij is ontgoocheld, maar Hij maakt ook heel veel plezier.”

–Met uw boek *De man naar mijn hart wilt u Jezus herkenbaar maken voor jong en oud, gelovig en ongelovig. Hoe komt u op dat idee?* Zelf lees ik graag religieuze boeken, maar doorgaans leg ik ze na tien bladzijden terzijde, omdat ze te exegetisch blijken. Volgens mij haken vele lezers net daarom af. De Bijbel zelf? Die lijkt vanwege zijn omvang en kleine lettertjes ook al niet zo aantrekkelijk om ter hand te nemen.

Op mijn cursiefjes in de lokale editie van het parochieblad krijg ik steevast positieve reacties. Mensen herkennen zich erin. Het gaat steeds over iets dat echt is gebeurd. Dat spreekt aan. Zo groeide het idee voor dit boek. Waarom Jezus niet op die manier herkenbaar maken? Voor mij leeft Hij. Hij is niet veraf. Hij is er elke dag.

De man naar mijn hart is dus geen fantasie. Ik blijf het evangelie trouw, maar bekijk het door de ogen van een vrouw en doorspek het verhaal met gevoelens. Geef toe, als je de Bijbel leest, vraag je je soms af of die man echt zo houderig was? Ik voer een Jezus ten tonele die het warm heeft, die ontgoocheld is, die plezier maakt met zijn apostelen... In de hoop Hem aldus dichterbij mensen te brengen. Zodat Hij hen meer aanspreekt en zij Hem ook kunnen aanspreken. Want, Hij is een mens zoals wij.

Ja, ik hanteer daarbij de nodige humor. Ik houd nu eenmaal van speelse elementen in het leven. Geloven is boeiend, maar we tonen dat te weinig. Blik in de kerk maar eens om je heen. Het verbaast me telkens met welke ernstige gezichten kerkgangers zingen over vreugde.

–U kreeg het geloof van uw ouders. Beschouwt u het als een kostbaar geschenk?

Zeker en vast, ook al stond het een aantal jaar op een laag pitje. Maar ik kreeg opnieuw de kriebels. Zo ervoer ik dat God niemand loslaat. Hij roept je voortdurend, maar gunt je wel de vrijheid om al dan niet te antwoorden. Dat is toch fantastisch! Ik

Mia Bertmans houdt van kleur en speelse elementen in het leven. © Hugo Maris

vond dat ik moest antwoorden en ging opnieuw op zoek. Stap voor stap vond ik de Kerk en het parochieleven terug. Maar dat bleek voor mij niet voldoende. De parochie komt voor mij niet op de eerste plaats, wel mijn persoonlijke relatie met Jezus. Ik heb nood aan gebed, aan contact met God, aan bezinning. Jezus is mijn houvast. Dat kunnen vieren in een gemeenschap is een fantastische aanvulling.

–U las boeken in voor blinden, u werkte voor *Tele-Onthaal*, in *Ziekenzorg*. Steeds ontfermt u zich over de medemens in nood.

Net als het geloof kreeg ik het sociale engagement van thuis uit. Bovendien houd ik van afwisseling. Ik zoek dus steeds een bezigheid waarin ik mijn talenten kan ontplooien. Sociaal contact ligt me. Ik praat makkelijk, ik schrijf vlot, heb enig inlevingsvermogen. Het zit blijkbaar in mijn aard om scherp waar te nemen en gevoelens te duiden. Als taakleerkracht voor kinderen met leerproblemen moest ik achteraan in de klas het gedrag van kinderen observeren, er een verslag van maken en daaruit besluiten trekken.

Ik houd ook veel van mensen. Steeds ga ik op zoek naar hun authenticiteit. Wat is

het wonderlijke en het unieke bij iedere mens? Dat benader je het meest op momenten van grote vreugde, maar ook van innig verdriet. Op zulke moment vallen de maskers af. Zelf leer ik daar ook ontzettend veel van.

„God laat niemand los, maar Hij gunt je wel de vrijheid om te antwoorden”

–U bent gebedsleider bij uitvaarten. Hoe moeilijk is het rouwenden nabij te zijn?

Moeilijk, maar zinvol. Het is steeds opnieuw een uitdaging om van een uitvaart toch een mooi moment te maken. Voor de nabestaanden is dat erg belangrijk. In onze parochiefederatie zijn de uitvaarten sobere, maar verzorgde en gelovige diensten, opgeluisterd door ons seniorenkoor. Dat maakt een diepe indruk op mensen die soms nog zelden in een kerk komen. Vaak hoor ik positieve echo's op mijn inbreng als vrouw en mijn aandacht voor het warm

menselijke. Ook bij uitvaarten heb ik aandacht voor de kleur van het leven. Ik hoef niet de hele levensloop van de overledene te kennen, wel enkele karaktertrekken. Wat waren zijn of haar kleuren? Waarom zul je hem of haar missen? Zo kan ik de persoon levend aanwezig brengen.

–Uw boek getuigt niet enkel, het roept de lezer ook op om op zijn beurt het geloof door te geven. Hoe belangrijk vindt u dat?

Als christen is het onze taak om de Blijde Boodschap uit te dragen. Dat wordt vandaag toch wel eens vergeten, net nu we meer dan ooit nood hebben aan getuigenissen. Als mensen mijn boek in handen krijgen, vragen ze soms verwonderd of ik een ode aan mijn echtgenoot heb geschreven. „Nee, hoor”, lach ik dan. „Het is een boek over Jezus.” Dan valt er een stilte. Ze zijn de kluts kwijt. De naam ‘Jezus’ ligt moeilijk vandaag. Toch moeten we over Hem durven te praten. We willen te veel getuigen met daden, maar er is meer dan dat. Ook het Woord is belangrijk.

Bestellen kan met de bon op bladzijde 13. Het boek werd ingelezen voor blinden, slechtzienden, ouderen en zieken.